

Alleén 34te Bergen. Tirsdag 28de marts 1905.

Kjære onkel Edvard —

Mange tak for dit gode og hjertelige brev. Det var saa elskverdigt af dig at skrive din mening om mit foredrag, en mening, jeg under alle omstændigheder vilde sætte stor pris paa, men som i øieblikkets følelse af ulygge og misforstaaelse fra saa mange hold gjorde mig rigtig varm om hjertet. Tak skal du ha. Og tak fra Just for, hvad du skrev om hans literaturhist. Han har nu engang sit velsignede lys og sin enorme gløde i selve arbeidet, saa ondartet kritik nedslaa ham ikke sliq, som man kanske skulde ho. Tværtimod gaar han paany med samme iver og arbejdslyst igang med et betydelig større arbejde, en verdenslitteraturhistorie, ogsaa kontrakt med Frem. Den skal være paa 800 sider, de 400 sidste, først, afsmittet Göthe - Polstoi. Forresten

har han faaet opreisning for de stelte kritikers be-
hjemme i desto mere udmærkede og anerkjenden-
de fra Danmark Paul Levin, Karl Larsen og end
nu en tredje unavngiven. De ser paa verket som
det afsluttede hele, det er, uden smaalig personlig
brankelse eller misundelse. Ogaa fra Valdem. Vedel,
prof. Schiick og prof. Lars har just faaet saa varmt an-
erkjendende breve. Men, som sagt, glæden i selve udar-
bejdelsen, som er det modsatte af overfladisk, er ham
den største tilfredsstillelse og opveies delvis alt smaa
og onde bagfter. Desuden tror j, just mangler avnen
til at føle brodden i ondskaben sliq, som den ofte er men,
fordi han mangler avnen til selv at kunne gjøre onde.
Jeg tror ikke, der i verden findes mange saa gennem-
gode, arlige og barnlige natures parret med saa
stor viden og hørd overlegenhed. Ja, undskyld, de
er jo min egen mund, j snakker om, det glænde
j i øieblikket, og saa kan kanske sliq ros hørs nok
saa forunderlig. Men paa den anden side blev
jo mit liv netop saa rigt og lykkeligst, fordi j fik
leve det i samliv med et saa virkelig godt menneske.

3

Det var forresten ikke for først og fremst at fortælle om os selv, jeg satte mig til at skrive til dig idag, kjære onkel Edvard. Vi har i hele vinter gennem Tommy med varm interesse og deltagelse fulgt jeres ve og vel, og det først har jo desværre været overveieude. Takkers dig, som aldrig nogen langere tid i stræk kan føle dig ovenpaa og kjæk. All det deilige og glade og skjønne, dere kunde have derude i verden, gaar dere glip af, for sygdomme kan man jo naar sagt have hvorsomhelst; den er altid ond. Undres, om du nu skal forsøge noget ordentlig, en badetur i Ems eller sydligere varme; eller om dere bare tænker paa at drage hjemover ifølge med waaren og varmen? Paa én maade vilde j' ønske, dere kom sent iaar, selv friske og til en god sommer, for ellers bliver det vel noksaa daare og lange dage, da de paa hasset vel sagtens kommer at føle dybt og langvarig sorg. Onkel Frands og Børre Gjertsen var jo venner fra gutteraarene, og Solbakken har vist altid lyst meget sol over hasset ogsaa. Takkers, takkers for Nancy. Kun er vist af de mennesker, som

vanokelig kan staa alene, som vanokelig vil finde sig tilrette; tilværelsen paa andre premisser end lykkens og kjærlighedens. Fra sliq pludselig død daas der uvilkaarlig et koldt guds henover ens egen glade tryghed. Jeg synes, det var saa nyelig, vi var sammen, friske og glade uden skygge af tanke paa død. All det nærmere har dere naturligvis hørt gennem Tommy. Kun er den, j, naot min svigermor, har seet mest til vinder; og stadig paany beundres j, hendes gode, glade sind og varme, opofrende hjerte. Kun har det ikke bit, men er alligevel altid tilbøjeladende fornøiet; tripper sine ensomme ture paa Gjeldveiers, er interesseret og forstaaende for alle og alle, uegoistisk og selvofglemmende, som ingen af os Grieg'er; alle fald. Jeg god se den af os, som tilnærmelsesvis vilde (for ingen af os kunde.) vare det for mamma i hendes alderdom som Tommy er for tante. Og dog bor j, mamma; meget vilde vare lettere at omgaaes end. madre: Nei, vi er en fabelagtig spredt og kjærlighedsløs stokkeneflok, det føler j, stadig paany og undres og fundrer paa: no ist des Pudels Kern? - Ole er endnu

ikke draget - desværre. Det er et nyt skib, som følger
den norske gennemsnitslov: aldrig at blive færdig.
Allerede for 14 dage siden sluttede han i Banken i
den tro, at skibet skulde være gaaet for 8 dage siden.
Nu bliver det forhaabentlig og antagelig torsdag d. 30te,
for denne lediggangens døgn-rangel er ikke af det
gode. Jeg er saa spændt paa, hvorledes det vil gaa Ole
derover. Intet skal forbause mig, heller ikke, hvis han
om en maaned eller to vender nesen hjem igjen;
for der er en fare: det: bare at vente sig oplevelser og
eventyr uden spor af begreb om alvor og stridt ar-
bejde. Men Ole har mange muligheder, og greier
han først et basketag med modgang og bras paa vir-
kelig mandighed, saa kan det nok handle, han greier
sig og kommer sig ivei uden for dyrekjødde lære-
penge. Bare det, at han kommer bort fra Bergen, er
til en begyndelse en hel ny verden af muligheder.
Man fik en helt igjennem udmærket engelsk anbe-
faling fra bankchefen og er ligeledes lovet en fra
Joachim Grieg. Overfarten vil vare 30 dage og har
kun et anløbssted. — Fra eller om Trigo høres j

6
kun yderst opsømmet. Fra ham selv personlig havde
j i febr. et ganske kort og meget ydmygt brev som
svar paa et, j skrev ham i anledning Rektorens her
indlagte brev. Det er alt, hvad j direkte har hørt
fra ham, siden han reiste, og da kan j i alle fald
rose mig af at have hørt mere end nogen af de øvrige
søskende. Ikke engang Aler og Ole har hørt et ord.
- Det lader dog til, at han nu har taget sig sammen
derved, at j greies med mamas pengesager, høres j
engang om munden fra Rektoren eller fruun, og om
der i sidste brev ikke var nogen ros, saa var der heller
ikke nogen klage. Det gaar vist ikke rart paa sko-
len, da j af maanedsopgjøret ser, at han maa tage
privatundervisning ved siden af skolekimerne,
nøget, der burde være udelukket for en vel udrestet
gut, som ikke paa grund af sygdom har maattet
forsomme. Mama hører regelmæssig fra ham og
roser hans hyggelige breve, men om hun igrunder
ved mere besked end vi andre, derom tier historien.
Mama ser jo ikke andet, end det hun vil se, og det
er kanske det bedste for hende. I alle fald er det sent

nu at ville begynde en opdragelse, som har ligget
brak i alle vaarens første udsædsdage. Livet har
undertiden lemfældigt paa uforstand og utilbrakte-
lige øvner. Det kan jo døges og gro, og for mamas
skyld ønskes j, af hele min sjæl, at hendes ligetil
rørende kulsvierne paa gutterne maa resultere
i den glæde, som bunder i godt og arligt og lykkeligt
samvær, - ikke bare i ros og lovord, naar de er længest
mulig borte fra hverandre. - Tante Poulens havde
brev fra Amalie Svendsen, efterat denne i Leipzig
havde haft visit af mamma; Ok, saa viste hun mig
fotografi af begge sine yngste sønner og fortalte
mig en hel stund om dem. De maa nu vel være
solbrælede og lypunktet i hendes liv. - "Ja, de
er det visselig og sikkerlig. Det er saa rørende, og alligevel
faar j stik lyst at græde, naar j tænker paa, at
det kanoke er lykkens facit og hovedsum i et saa
langt og indholdsrigt menneskeliv som mamas.
- Ja, nu ser der hende vel snart; hun tænkes
jo at reise over Rjōbenhavn til Xania for saa
at bo hos Signe en tid og kanoke tilbringe somme-

ren med hende og Ingo elodet i Xaniafjorden.
Kvotledet saa de videre planer vil arde sig kommer
vel an paa Oknes. Jeg var inde hos hende et par
dage forrige uge og fandt hende forholdsvis kjæk,
hvad hun heldigvis har været hele vinteren. Men saa
har hun ogsaa været ualmindelig heldig at troffe op
gode, fine og elskverdige mennekes. — Hun er noksaa
vedfor og trist, slakkes, til perioder rent ud over det norma-
le, mente doktoren, hun bor hos. — Fra Xania høres
dere vel selv gennem landerne og ved om alt og alle der.
Om os er ikke stort at berette. Vi lever mest for os selv og
venter familieforsøgetse til hooden, af hvilken grund vi le-
gemlig er mere trist og berunder end der netop er behagelig.
For rigtig at faa en lang sommer med hvile og landluft
tanke vi at leie fik. Kroge færdt møblerede hus paa Skerf,
der kan just reise ud og ind hver dag. De to smaa er
draalende friske og glade, et bedaarende lidet par.
Du faar undskyldte, at det blev slikt langt brev, kjære
onkel Edvard, men der var saa meget at prate om.
Hav det saa godt, som vi af hjertet ønsker jer det. De
kjerligste hilsnes til tante Nina og dig fra Just og
Mimi.